

TARIFES GENERALS PER A LA UTILITZACIÓ DEL REPERTORI D'OBRES MUSICALS DE LA SGAE INCLOSES EN OBRES AUDIOVISUALS EN XARXES DIGITALS INTERACTIVES

1. **Repertori de la SGAE i drets objecte de la tarifa:** el repertori de la SGAE inclou les obres musicals incloses en obres audiovisuals els drets exclusius de comunicació pública de les quals en la modalitat de posada a disposició li siguin confiats d'acord amb allò disposat en els seus Estatus.
2. **Tarifa general:** l'**1,875%** de tots els ingressos generats pel servei de vídeo per encàrrec, per a un supòsit d'ús del cent per cent d'obres del repertori de la SGAE en el servei amb llicència. Els ingressos generats estan constituïts, entre d'altres i a tall d'exemple, pel preu abonat pel consumidor final, les quotes d'associats o abonats i els ingressos de publicitat.

Atesa la relativa novetat tècnica i l'experimentalitat d'aquest tipus de serveis, es poden establir bonificacions o deduccions temporals i excepcionals sobre la tarifa general.

MEMÒRIA ECONÒMICA DE LA TARIFA PER A LA UTILITZACIÓ DEL REPERTORI D'OBRES MUSICALS DE LA SGAE INCLOSES EN OBRES AUDIOVISUALS EN XARXES DIGITALS INTERACTIVES

Drets implicats / Modalitats d'ús

Per a aquesta modalitat d'explotació, l'usuari és responsable d'un servei a través del qual s'exploten en línia obres audiovisuals mitjançant la seva posada a disposició del públic de manera que aquest pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que esculli.

A aquests efectes, s'entén per obres audiovisuals les cinematogràfiques i les assimilades a aquestes, considerant com a tals les pel·lícules cinematogràfiques, els telefilms i, en general, les creacions expressades mitjançant una sèrie d'imatges associades, amb sonorització incorporada o sense, i que constitueixen, quant a concepció i realització, el resultat unitari de contribucions literàries de realització i musicals i de la col·laboració dels diversos creadors d'aquestes contribucions.

El repertori de la SGAE a efectes d'aquesta tarifa està constituït per les obres musicals incloses en obres audiovisuals els titulars de les quals, representats per la SGAE, s'han reservat de manera expressa el dret exclusiu de comunicació al públic.

La present tarifa, per tant, correspon als drets exclusius de comunicació pública en la modalitat de posada a disposició, sempre que el titular (autor de la composició musical creada especialment per a l'obra o de l'obra preexistent) no hagi cedit expressament aquests drets en el contracte de producció audiovisual.

Usuaris segons activitat econòmica

Com s'ha assenyalat, l'usuari en aquest cas és el responsable d'un servei a través del qual s'exploten en línia obres audiovisuals mitjançant la seva posada a disposició del públic de manera que qualsevol destinatari pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que esculli.

Capítol I. Desglossament i explicació dels components de la tarifa

Introducció: justificació de la tarifa

La present tarifa general per a la utilització del repertori d'obres musicals de la SGAE incloses en obres audiovisuals és resultat de l'adaptació a l'Estat espanyol dels sistemes de remuneració existents generalment en els països europeus amb relació a aquest tipus d'obres per part de les entitats de gestió homòlogues a la SGAE en cadascun dels territoris.

Des de fa alguns anys, les tecnologies digitals permeten que els serveis de contingut per encàrrec, com ara els que ofereixen música o obres audiovisuals, puguin operar de manera simultània en diferents països. Particularment, és cada cop més freqüent que l'oferta d'obres audiovisuals a través de mitjans digitals per encàrrec l'ofereixi un nombre d'operadors que operen un mateix servei multiterritorialment.

Aquesta realitat de serveis multiterritorials posa de manifest la necessitat d'avançar cap a un marc de llicència que sigui homogeni respecte dels altres territoris europeus en què les entitats de gestió musicals amb què la SGAE té acords de representació territorial recíproca administren els mateixos drets a què es refereix la present tarifa. Tot això, amb dos objectius principals:

- Proveir els usuaris d'un marc cert de llicència (serveis de vídeo per encàrrec) pel que fa a l'abast i la remuneració dels drets per als quals s'ha atorgat la llicència a través de l'entitat de gestió col·lectiva.
- Proveir els titulars de drets exclusius d'obres musicals incloses en obres audiovisuals d'una remuneració equitativa en línia amb la corresponent a l'àmbit europeu.

Tal com es detallarà més endavant, la tarifa per l'ús d'obres musicals incloses en obres audiovisuals es troba, de manera generalitzada, a l'entorn del 2,5% en els països europeus més representatius.

Per entendre de manera plena la present tarifa, cal tenir en compte que els drets exclusius dels titulars d'obres musicals incloses en obres audiovisuals concorren a l'Estat espanyol amb un dret de remuneració (art. 90.4 del TRLPI) que és objecte d'una tarifa específica per part d'aquesta entitat. Aquesta tarifa, l'import de la qual és del 2,5%, es distribueix entre els diferents tipus d'autors de l'obra audiovisual, incloent-hi particularment els autors literaris (argument, guió i diàlegs), la contribució de direcció realització de les obres i la part musical. D'acord amb les normes internes de la SGAE, la participació en l'esmentada tarifa és del 50% per a la direcció realització (1,25%), i del 25% respectivament per a autors literaris i per a autors musicals (0,625% per a cadascun).

És a dir, la remuneració de comunicació pública del titular de l'obra musical inclosa en obres audiovisuals es desglossa en dos conceptes: d'una banda, la remuneració

corresponent al dret de remuneració de l'art. 90.4 del TRLPI (0,625%), i, de l'altra, la corresponent al dret exclusiu a què es refereix la present tarifa per 1,875%. En total, ambdues tarifes per drets de comunicació pública de gestió col·lectiva sumen un 2,5% per al titular d'obres musicals incloses en obres audiovisuals.

S'entén, consegüentment, que el nivell de tarifa de l'1,875% pels drets exclusius de comunicació pública d'obres musicals incloses en obres audiovisuals és equilibrat i, per tant, la tarifa no resulta desproporcionada ni abusiva per als usuaris.

La naturalesa particular d'aquests serveis oferts a través de mitjans digitals interactius en la modalitat de videoclub digital permet conèixer amb exactitud (ús efectiu) tant cadascuna de les obres posades a disposició (gestió «obra a obra») com el nombre d'accessos a aquestes obres (intensitat d'ús), de manera que en aquesta modalitat d'explotació no té cabuda l'existència d'una tarifa per disponibilitat mitjanada ni una tarifa d'ús puntual, que, en qualsevol cas, equivaldria a la de l'ús efectiu.

La present tarifa va ser aprovada pel Consell de Direcció de la SGAE el 15 de setembre del 2016. Atès l'elevat ritme d'evolució tecnològica propi del camp dels drets digitals, és aconsellable actualitzar el marc de remuneració del dret d'autor, davant una situació de mercat que comença a assolir certa maduresa. En qualsevol cas, el contingut de la tarifa respon de manera estricta i completa als criteris que estableix i defineix l'Ordre ministerial ECD/2574/2015.

Justificació del mètode de càlcul tarifari, quantia bruta corresponent a cada usuari i criteris tinguts en compte per a la determinació de l'import de la tarifa

Criteris per determinar el preu per l'ús de drets (PUD)

La tarifa general d'ús efectiu presentada reflecteix el valor econòmic que per a l'activitat de l'usuari comporta l'ús dels drets dels autors d'obres audiovisuals. Cal destacar que per als usuaris que ofereixen serveis de vídeo per encàrrec es considera que l'ús del repertori audiovisual de la SGAE té rellevància principal, en el sentit que en cas que la plataforma de vídeo per encàrrec no tingués accés al repertori audiovisual, senzillament no podria oferir el servei.

El preu per l'ús dels drets (PUD) ha de reflectir el valor econòmic que, per a l'activitat de l'usuari, comporta l'ús dels drets. Una tarifa que impliqui de manera eficient el pagament per part dels usuaris especialitzats del valor que per a cadascun d'ells tingui l'ús dels drets tindrà la consideració de tarifa equitativa i no discriminatòria, sense que se'n puguin derivar diferències entre els usuaris per a prestacions i usos equivalents.

En aquest cas, gràcies a la naturalesa del servei, en què l'usuari selecciona de manera interactiva les obres del repertori audiovisual a les quals desitja accedir, la tarifa d'ús efectiu s'ajusta perfectament a l'ús que es fa «obra a obra» del repertori audiovisual, de

manera que és possible remunerar d'acord amb les disposicions previstes en la Llei de propietat intel·lectual els autors de l'obra, ja que és possible conèixer amb exactitud (ús efectiu) les obres del repertori audiovisual de la SGAE que han estat visionades pel públic que ha accedit al servei digital. De fet, aquestes plataformes han d'informar la SGAE, com a part de les seves obligacions de llicència, el total d'usos (accessos) a obres del repertori audiovisual que s'han realitzat en un període de temps (intensitat d'ús).

En aquest sentit, periòdicament l'usuari ha de remetre a la SGAE un detall dels ingressos generats pel servei de vídeo per encàrrec i el detall de les obres utilitzades (incloent-hi el detall del nombre de visionaments de cadascuna d'elles i els ingressos corresponents). D'acord amb la informació anterior, la SGAE ha d'emetre una factura a partir dels ingressos declarats i la tarifa d'aplicació que l'usuari ha de pagar a continuació. Un cop abonats els drets, la SGAE, com a part de la seva activitat regular, ha de repartir els drets als titulars segons les seves normes internes.

Criteris que reflecteixen la importància d'ús:

- Rellevància d'ús (importància qualitativa)

La primera aproximació al valor econòmic que, per a l'activitat de l'usuari, comporta l'ús dels drets és determinar en quina mesura l'ús del repertori afecta qualitativament l'activitat de l'usuari.

El criteri per determinar en quina mesura l'ús del repertori afecta qualitativament l'activitat de l'usuari és la rellevància d'ús. L'article 5 de l'Ordre ministerial estableix que la rellevància de l'ús del repertori en el conjunt de l'activitat de l'usuari s'ha d'identificar amb la major o menor importància de l'ús del repertori de les entitats de gestió en la seva activitat, i distingeix tres nivells de rellevància d'ús del repertori: principal, significatiu i secundari.

L'ús del repertori té caràcter principal i, per tant, màxima rellevància, quan la seva utilització és imprescindible per al desenvolupament de l'activitat de l'usuari. L'ús del repertori audiovisual de la SGAE per part d'usuaris que ofereixen serveis de vídeo per encàrrec es considera essencial, atès que aquestes plataformes especialitzades no podrien desenvolupar la seva activitat en cas de no utilitzar el repertori de la SGAE; en aquest cas, per tant, es considera que la rellevància d'ús és principal.

- Intensitat d'ús del repertori (importància quantitativa)

El nivell d'ús del repertori en l'activitat de l'usuari o intensitat d'ús representa una mesura de quantitat, és a dir, el pes que té la utilització computada amb relació al conjunt de l'activitat de l'usuari independentment de les obres concretes que s'utilitzin.

En aquest sentit, i atès que l'activitat amb llicència correspon a l'oferta de

contingut audiovisual en la modalitat de posada a disposició, la intensitat en l'ús del repertori és plena.

- Grau d'ús efectiu (importància nominal)

A causa de la modalitat del servei, en el qual l'usuari disposa d'un accés interactiu a la carta a les obres del repertori audiovisual de la SGAE, és possible conèixer les obres a les quals s'ha accedit, així com el nombre de vegades que s'ha accedit a cadascuna i els ingressos generats.

Criteris que reflecteixen la representativitat de les entitats / Amplitud del repertori

La SGAE és una entitat de gestió col·lectiva de drets d'autor autoritzada per l'Ordre del Ministeri de Cultura d'1 de juny de 1988 i que, com a tal, es regeix per les disposicions del títol IV del llibre III del Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, i pels seus Estatuts, segons la redacció aprovada per l'Ordre del Ministeri de Cultura de 21 de febrer de 1995.

Segons l'autorització atorgada pel Ministeri de Cultura i les disposicions dels seus Estatuts, correspon a la SGAE l'exercici dels drets de reproducció, distribució i comunicació pública, entre altres obres, de les composicions musicals, amb lletra o sense, les obres cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, i de les obres dramàtiques, dramaticomusicals, coreogràfiques, pantomímiques i, en general, les obres teatrals.

La SGAE, de fet, és l'única entitat que representa a l'Estat espanyol els autors de la part musical de les obres audiovisuals. En aquest sentit, la SGAE té més de 100.000 socis i representa a Espanya 161 societats radicades en 104 països.

Ingressos vinculats a l'ús del repertori. Valor que generen els drets en l'activitat de l'usuari

La base per a l'aplicació de les tarifes està constituïda per la totalitat dels ingressos generats pel servei de vídeo per encàrrec, incloent-hi, a tall d'exemple, el preu abonat pel consumidor final, els pagaments per accessos, les quotes d'associats o abonats, les subvencions rebudes per a l'exercici de l'activitat empresarial i els ingressos de publicitat.

Preu del servei prestat

Les tarifes generals són úniques i responen a una única prestació per part de l'entitat a l'usuari. L'obligació d'identificar el preu del servei prestat (PSP) respon a la necessitat d'oferir més informació als titulars de drets per part de l'entitat.

El PSP considera l'agregació de tots els costos que ha de suportar l'entitat de gestió per fer efectiva l'aplicació de les tarifes.

Els costos que s'han imputat seguint l'Ordre ministerial són:

- Costos d'obtenció del repertori
- Costos d'agregació del repertori
- Costos de concessió de les autoritzacions per a la utilització del repertori
- Costos d'establiment de la tarifa
- Costos de control de la utilització efectiva

Els costos són raonables, ja que la SGAE no incorre en pèrdues econòmiques respecte a l'usuari pel fet de dur a terme el control i la vigilància de l'ús del dret. No s'imposa a l'usuari un cost desproporcionat en relació amb els ingressos que aquest obté de l'explotació comercial del repertori.

Els costos estan documentats. La totalitat dels costos procedeixen de la comptabilitat analítica de la SGAE i estan contrastats amb els comptes anuals auditats relatius a exercicis finalitzats.

Els costos són objectius, ja que s'imputen només els costos que responen de manera exclusiva als conceptes de costos establerts en l'Ordre ministerial, és a dir, costos de llicència, costos d'establiment i costos de control. La SGAE ha fet una anàlisi exhaustiva de tots els costos de l'entitat de gestió que inclou només els relacionats amb aquests conceptes.

Els costos compleixen el principi d'empresa eficient i bona gestió, ja que l'activitat es desenvolupa seguint un criteri d'eficiència per tal que s'imputi el menor cost possible als usuaris. D'una banda, els costos d'acord amb els principis de raonabilitat i d'objectivitat estan degudament documentats. D'altra banda, la SGAE manté un sistema de control i seguiment dels conceptes de costos que s'han traslladat a les tarifes dels usuaris. En els casos en què es puguin haver detectat desviacions significatives, aquestes desviacions es poden traslladar a revisions futures de tarifes, atès que estan documentades i justificades.

Tenint en compte la gran dispersió del volum de negoci que presenten els usuaris d'aquest sector, amb empreses que facturen centenars de milers d'euros i d'altres que pràcticament no tenen facturació, el preu del servei prestat (PSP) d'aquesta modalitat tarifària es calcula de manera global per a tot el sector, i s'ha d'interpretar com l'import que els costos definits anteriorment suposen per a cada esdeveniment (obra gestionada a la qual s'ha accedit). La imputació de costos amb els criteris que s'han definit en els apartats precedents dóna com a resultat que l'agregació de costos que l'Ordre ministerial defineix com el preu del servei prestat (PSP) és de 0,028 € per cada obra a la qual s'ha accedit mitjançant pagament unitari, i 0,11 € per subscriptor i mes per a la modalitat de subscripcions.

Per al càlcul dels mínims mensuals es té en compte, per tant, el preu del servei prestat (PSP) i el nombre d'usuaris potencials del sector, de manera que el cost del PSP que ha de suportar aquesta categoria d'usuaris és igual al cost total de l'epígraf tarifari dividit per la demanda potencial. Els mínims mensuals es revisaran anualment i es modificaran en la mateixa proporció en què hagi variat l'any anterior el producte interior brut (PIB) elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística o l'organisme que n'exerceixi les funcions.

Capítol II. Comparativa amb altres categories d'usuaris

Criteris per a la comparació de tarifes

Aquesta tarifa és d'aplicació general a tots els serveis de vídeo per encàrrec en la modalitat de videoclub d'obres audiovisuals.

Capítol III. Comparativa internacional

La comparativa internacional es refereix a les entitats de gestió equivalents que duen a terme la seva activitat als mercats més grans d'Europa, particularment les del Regne Unit (PRS), Alemanya (GEMA), França (SACEM) i Itàlia (SIAE).

En tots els casos, la tarifa pels drets exclusius de les obres musicals incloses en obres audiovisuals per encàrrec és superior a la present tarifa. Concretament, segons les dades publicades, és del 2,5% en el cas de les societats PRS i SACEM, del 2,6% en el cas de GEMA i del 2,3% en el cas de SIAE.

Es compleix, per tant, el criteri d'homogeneïtat amb les tarifes establertes per entitats de gestió homòlogues en altres estats membres de la Unió Europea.

Capítol IV. Justificació de descomptes i bonificacions

Aquesta tarifa no disposa de cap sistema de descompte o bonificació específic; s'hi apliquen, si escau, els que fixa la SGAE amb caràcter general per als usuaris del seu repertori.

